

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2526/2019
29.08.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Добрица Перовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Јаковљевић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Косовској Митровици Гж 14/17 од 23.07.2017. године, у седници одржаној 29.08.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Косовској Митровици Гж 14/17 од 23.07.2017. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Косовској Митровици П 56/15 од 28.11.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име стицања без основа исплати 1.650 евра са каматом по стопи коју пословне банке у месту испуњења плаћају на девизне штедне улоге по виђењу почев од 13.09.2005. године па до исплате, све у динарској противвредности по најповољнијем курсу Народне банке Србије. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади парничне трошкове.

Пресудом Вишег суда у Косовској Митровици Гж 14/17 од 23.07.2017. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда, делимично је усвојена жалба тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу исплати 800 евра са каматом по стопи коју пословне банке у месту испуњења плаћају на девизне штедне улоге по виђењу почев од 13.09.2005. године до исплате у динарској противвредности по најповољнијем курсу Народне банке Србије. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца за износ од 850 евра и потврђена првостепена пресуда. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешне одлуке о трошковима поступка.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 468. став 1. ЗПП спорови мале вредности у смислу одредбе ове главе јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. По ставу 4. истог члана као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2).

Према члану 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступку о споровима мале вредности, против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Тужба ради стицања без основа поднета је 01.02.2011. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 800 евра.

Без обзира што је побијана пресуда преиначена, у ком случају би по члану 403. ст. 2. и 3. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију јер ови трошкови нису били ни нужни, ни неопходни за одлучивање о овом правном леку (члан 154. став 1. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић